

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 22. Iphicratis multa dicta, quibus elatus & excelsus ipsius animus ostenditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

res est, caras & ingeniosas feminas promptiores & acutiores esse ad struendas machinas, quibus docerent viros. itaque apud eum ita Hippolytus loquitur

Σοφίῳ ἢ μισῶ. μὴ γὰρ ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις

Εἶν φρονέουσα πλείον, ἢ γυναικὶς χεῖρ.

Τὸ γὰρ πανῆρρον μείλλον ἐντίκτει Κύπρις

Ἐν τ' σφραῖσιν. id est,

Odi eruditam. ne mea vniquam sit domi,

Quae plus sciat, quam mulierem scire expedit.

Namque eruditus ipsa maiorem Cypru

Astutiam indit.

& sanè non nimis pudicas esse ingeniosas & eruditas mulieres, fidem facere poterit Sappho. neq. mirum multas enim historias legunt, peccare, vt ait Flaccus docentes. sed in iis quæ supra retuli Iuuenalis verba constat, metaphoram esse à iaculis sumptam, quæ breuia cùm sint, rotando torqueri solet. eadem autem vsus est Plato; cùm Lacedæmoniorum loquentium consuetudinem exponeret, quos ait, initio videri solitos rudes & imperitos; sed postea torquere ac vibrare breue aliquod dictum: vt is qui cum disserabat, puer præ ipsis videretur. eius verba sunt: εἰ γὰρ ἐστὶν τις Λακεδαιμονίων τῶ φαιλοτάτῳ συγγενέσθ, τὰ μὲν παρὰ ἐν τοῖς λόγοις ἀρήσει αὐτὸν φαῦλόν τινα φαινόμενον. ἔπειτα ὅτι αὐτὸς τὴν λέγόμενον, ἐπέβαλε ῥῆμα ἄξιον λόγου. Ἐσαχὺ ἢ κατεσραμμένον, ὡς περ δεινὸς ἀκοντιστὴς, ὡς φαῖνεται ἢ περὶ διαλεγόμενον παιδὸς μηδὲν βελτίον.

Iphicratis multa dicta, quibus elatus & excelsus ipsius animus ostenditur. CAP. XXII.

RERV M bellicarum gloria non ætatis modò suæ imperatores vicisse, sed superiorum etiã quemlibet adæquasse Atheniensis Iphicrates dicitur. idemque

idemque eloquentiæ studiis deditus fuisse, & cum sæpe dixisset in publico, tum ostentationis quoque gratia domi nonnumquam declamitasse perhibetur. erat autem excelso vir & elato animo, qui que de se interdum magnificentius, quam vulgi aures libenter ferre possent, prædicaret. Itaque cum orationem de statua sibi ab Atheniensibus posita aduersus Harmodium quenda è veteris illius tyrannicidæ posteris haberet, multa dixit de seipso animosè, & propè arroganter: vt Dionysius Halicarnassens non alio magis argumento resellerit eos, qui orationem illam Iphicrati à Lysia scriptam esse dicebant, quam quod à Lysia moderatione nimium longè abesset. In ea hoc dixit, quod aduersarius generis sui nobilitatem extollens, illius obscuritatem, & ignobilitatem exagitaucrat, vt quisque virtute maximè præstaret, ita nobilissimum esse. nam de Harmodium quidem & Aristogitonem nobiles fuisse prius, quam præclarum aliquid designassent. Item illud: *se maiorem habere cognationem cum illis, quam ipsam illum quo cum contendret: quo sua, quam illius facta propius ad eorum gloriam accederent.* & *Meorum nobilitas à me incipiet: tuorum in te desinet.* quæ omnia imitatus est, quicumque scripsit declamationem in Sallustium. sed & ex eadem oratione hæc repperi: *Si qualis ego sum, tales vobis septem imperatores fuissent, deserta iam esset & inculta Lacedæmon.* Et cum de Harmodio & Aristogitone ageret: *Quorum, inquit, ego si temporibus fuisset, aut assumpsissem eos ad societatem præclari illius operis, aut ipse ab eis ascitus essem.* Et, *Vos fortasse Athenienses istam mihi columnam, & istas in ea inscriptas litteras, præclarum quiddam, & gloriatione dignum à vobis contigisse arbitravimini. at mihi columna calumniatrigens in Peloponneso virtutis mea testis constituta est.*
Hæc

at. Muretti
ia Lektionen
LIII
28

Hæc postrema quibus verbis Græcè pronuntiata sunt, si quis videre cupis, reperiet apud Ælium Aristides
 ἐν τῷ βιβλίῳ Ἐσθίουματῶ.

Medicum fuisse Herculem, & sanatum ab eo Alcestin, quæ iam deposita esset.

CAPVT XXIII.

SCRIBIT Plutarchus, fortissimum heroum Herculem medicinæ peritum fuisse. itaque quod apud Euripidem legitur de Alcestide, quam, cum mortua pro viro suo Admeto obiisset, Hercules cum ipsa Morte luctatus, per vim ei eripuisse, & viam ad Admetum reduxisse narratur: ita intelligendum esse: cum Alcestis ita grauer ægrotaret, vt deposita iam & desperata esset, venisse Herculem, & medendi arte, qua excelleret, ei valetudinem pristinam reddidisse. Admeto autem ea in re gratificari voluit, non enim minus amabat Admetum Hercules, quam Alcestin Admetus.

De immuni crudelitate regis Deiotari.

CAPVT XXIIII.

ATROCI admodum & barbaro ingenio fuisse oportet regem Deiotarum: si verum est, quod de eo idem ille quem modò nominavi, Plutarchus memoriæ prodidit, & sanè is est auctor Plutarchus, quem nemo reicere vt parum idoneum possit. At autem Deiotaro plures fuisse filios, quorum cum ipse vni relinquere imperium, atque omne patrimonium suum cuperet: quo id facilius efficeret, ceteros omnis manibus suis trucidauit; vinitorum exemplo, qui cum vitis aliqua complures emiserit surculos, vnum modò ex eis relinquere, alios amputare consueuerunt; vt is qui relinquitur, maior & robustior fiat.

De lege